

posibilității d'a se incasa o asemenea sumă.

Noi ne mirăm, că consiliile comunale urbane stau indiferente la această propunere a ministrului și nu voiesc a discuta, spre a lămurii asupra iluziunilor ce și face despre cifra acestui venit.

Tristă va fi soarta școlilor, lăsate în voia art. 88 din proiectul-Conta.

Nu vrem să mai vorbim despre cele trei școli de meserii, puse în sarcina consiliilor județene, pecum și despre azilele de copii, lăsate tot asupra lor, fără a li se deschide v'ro resursă nouă.

Multe obiecțiuni s'ar putea aduce și în contra acestei dispozițiuni, și din punctul de vedere didactic și din cel instrucțional.

Un lucru însă, care rezultă neapărat din acel art. 88, este imputinarea și înrăutățirea școalelor atât rurale cât și urbane, nerealisarea sigură a speranțelor puse de ministrul Conta, în propășirea învățământului, sub descentralizarea financiară.

Nefiind destul de practica această măsură, în terminii spusii de d. Conta, noi o condamnăm.

CRONICA ZILEI

Gazeta oficială de azi publică procesul verbal și lista comisiunii însărcinată cu distribuția banilor oferiți de stat și adunați din țară pentru ajutorul incendițiilor din Focșani.

În Iași s'ar fi arestat, se zice, câțiva nihilisti.

De la desghetatul Dunărei, scrie „Voința Poporului” din Galați, apa a scăzut până astăzi cu 125 c.m.

Dunărea din portul Galați în toate zilele devine mai impunătoare prin bastimentele cu aburi și vele se sosesc în acest port, fapt îmbucurător pentru locuitorii acestui oraș.

Pentru practica elevilor școlii normale a societății pentru învățătura poporului român din capitală (sf. Ecaterina), d. Eugeniu Petrescu, medic veterinar, care și-a făcut studiul strălucite la universitatea din Viena și are o practică de mai mulți ani în Austria, iar acum predă gratuit cursul de veterinarie la școala normală a societății, se oferă a da consultații fără plată în localitatea școlii, în toate Duminecele, 10—2 ore, tuturor cari vor fi având animale bolnave, de orice specie.

O frumoasă dispozițiune și vrednică de imitat. Mulțumirile noastre pentru simțimintele generoase de care este inspirat d. Eugeniu Petrescu.

Bugetele pe 1881-1882 ale județelor Bacău, Brăila, Ilfov și Ialomița s'au aprobat de M. S. R., cu oare cari modificări.

D. Dincă Schileru ne trimite o telegramă prin care spune, că procesul atentatului la viața d-sale s'a amânat pentru sesiunea viitoare a juraților din Gorj.

PROCESUL-PIETRARU.

Ieri a început a se judeca procesul atentatului și complicității la viața primului-ministru. Curtea e prezidată de d. Demostene Cuculi asistat de dd. S. Cornea și Eug. Costinescu. Comisiunea juraților e compusă din dd. Ioan

Urlăteanu, G. Minculescu, N. Iepureanu, Ion Dimitrescu, Al. Bambucolu, Dim. Marinescu-Bragadir, Zamfir Dimitrescu, Petre Dancovici, Teodor Dimitriu, Ioan Dimitrescu, G. Radoviceanu. Acuzații sunt Pietraru, Pătescu și diaconul Cârlova.

Acuzatorii, dd. procurori Dendrino, Stoicescu și Populeanu; ear apărătorii sunt dd. avocați din oficiu Christescu, S. Orghidan și Avinian.

Sedința s'a deschis la 12 ore din zi.

După ascultarea marturilor din amândouă părțile; după citirea actului de acuzație, — după acuzarea susținută de d. procuror general; după apărarea dd-lor avocați *ex-officio* și a acuzaților; după replica d-lor procurori Stoicescu și Populeanu, — comisiunea juraților răspunde în mod afirmativ la chestiunile puse de Curte, admitând circumstanțe atenuante pentru Pătescu și Cârlova.

Curtea după ce ascultă pe acuzații, apărători și acuzați asupra aplicării pedepsii, pronunță o hotărâre prin care

Pietraru e condamnat la 20 de ani muncă silnică;

Pătescu și Cârlova la câte 9 ani de reclusiune, cu drept, pentru toți, de recurs în Casație, în termen de trei zile.

Sedința nu s'a închis de cât azi-dimineață la 9 ore, când s'a pronunțat hotărârea Curții.

Măine vom da, toate amănunte.

Pietraru, înainte de a i se pronunța condamnarea, a cerut o favoare: Să se numească o comisiune care să-l studieze o invenție a lui: *dirigerea balonului.*

El e sigur de invenția sa și dorește ca beneficiul brevetului să se dea familiei lui.

DIN AFARA

Austro-Ungaria și Rusia.

Posițiunea ministrului de externe al Austro-Ungariei, baronul Haymerle, ar fi — cum se scrie din Viena și Pesta, cletinată, în urma faptului, că nici parlamentul vienez nici cel unguresc, nu au esprimat în mod oficial părerile lor de rău pentru moartea țarului Alexandru II.

O asemenea manifestare de condolență s'a făcut din partea tuturor celor-lalte parlamente europene, până și democratica reprezentanți națională a republicii franceze nu a rămas mai pe jos. Numai Austro-Ungaria, un stat eminentemente monarhic și conservator, să fi făcut o excepțiune!

Causele acestui fapt, care ar fi compromis atât de mult poziția balonului Haymerle în fața Rusiei, sânt două. Cea d'ântăiu e, că presidentul actual al Camerei vieneze, este un polon național, Smolka, care mulțumită compatrioților săi și, în chestiunea de care se tratează, unei alianțe momentane cu elementele liberale și anti-rusești din Parlament, a putut impune acestuia voința sa de polon și să se lipsească de săvârșirea unui act, care după împrejurări putea sluji atât de bine d-lui Haymerle și în genere relațiilor de bună vecinătate austro-rusești. A doua cauză e de proveniență ungurească. „Hon” ne-o explică ast-fel, că deși majoritatea parlamentului unguresc reprobă atentatele, privitor la țarul Alexandru II ea nu și-ar fi manifestat însă părerea sa de rău, fără a se încinge în Cameră o discuție pasionată asupra faptelor defunctului monarh, o discuție care se putea traduce după împrejurări în cea mai zdrobitoare critică. Ast-fel parlamentul unguresc a crezut că mai bine este să tacă, de cât să turbure liniștea unui mort.

Atât prima cât și a doua din acestea cauze sânt niște simptome elocvente a relațiilor austro-ruse. Cletinarea d-lui Haymerle — de care vorbesc ziarele vieneze și ungurești — este numai simbolizarea subiectivă a acestei stări.

Țarul Alexandru III.

Lui „Wiener Allg. Ztg.” i se scrie din Berlin, din partea corespondentului său, privitor la caracte-

mă; adversarul meu era curajos și cel puțin de aceeași putere cu mine; în cele de pe urmă îl făcui să mușce pământul.

Toată lupta noastră ținu ca la o oră și când inamicul s'a retras, lăsă pe câmpul luptei cincizeci de morți și un mare număr de răniți. Au căzut câțiva și din al noștrii și pe când noi ne gândeam cu spaimă la perspectiva de a ne face drum cu mâna armată până la Uarata, vedurăm pe șefii Hokșilor venind să ne propue pacea și trecerea pe teritoriul lor până la riul Tanavorkon.

Primiram cu bucurie propunerile lor și invitarea de a rămânea cu ei până a doua zi. Era o ciudată privilegiu de a-i vedea aducându-ne îndată de ale mâncării, ajutându-ne la îngrijirea răniților noștrii și distrându-ne chiar cu nise jocuri foarte grațioase.

A doua zi, îndată cu reversatul zorilor, ne îndreptaram spre partea riului, călăuziți de capii Hokșilor. Am crezut folositor de a fi însoțiți de dâșii ca să împedecăm tribul lor d'a ne ataca — dacă ar fi avut gândul acesta; — dar odată ajunși la malul Tanavorkonului le-am dat libertatea, după un schimb de promisiuni de amicitie reciprocă.

Dar vai! Hokșii fură mul puțin redutabili pentru Oranguși de cât valorile Tanavorko-

rul și vederile politice ale împăratului Alexandru III:

„Am avut ocazia să vorbesc astăzi cu o persoană politică foarte importantă, a cărei nume s'a pronunțat des în ultimii ani. Această persoană fusese atașată pe lângă actualul împărat rusesc, pe când acesta fusese la Berlin, în urma ultimului reboi, ca mare duce ereditar, și fusese foarte deosebită de acest din urmă.

„El cunoașce pe împăratul Rusiei, pe cât el poate cunoașce numai un nerus; el desemnează că pe un om cu o voință nespuse de fermă și neclintit în hotărârile sale, foarte inchipuit despre sine, neaccesibil de cât cu greu pentru sfaturi, mai mult îndărătnic de cât îngăduitor. El nu posedă nici blândețea nici dulceața religioasă a lui Alexandru II, e însă foarte luminat și liber de prejudecii.

„De obicei tăcut și rezervat, el a vorbit cu toate acestea de repeți ori cu omul meu, despre politică și afacerile statului. Privitor la politica esternă, actualul țar s'a fi rostit într'un mod foarte simpatice despre Franța, mai mult însă pentru poporul francez de cât pentru stat. În privința Orientului menționa mai adesea despre Muntenegreni, pe cari părea că-i admiră.

„Când se vorbi odată în prezența lui ceva de tractor despre Finlandesi, el zise: „Sunt Ruși buni, și aceasta e principalul; naționalitatea este un lucru de a doua mână”, — fără idioială luase cuventul „Ruși” în înțeles politic.

„În privința politicii interne era foarte rezervat, odată însă făcu aluzie la pasagiul din operele lui Friederik cel Mare, în care se zice, „că ființa unui corp reprezentativ, care să înfățișeze națiunea, apără pe monarch și statornicească monarchia”; el observă la aceasta: „C'est juste, c'est profond.”

INMORMENTAREA LUI AUG. TREB. LAURIAN

(28 Februarie 1881.)

Discurs funebru rostit la mormânt, de d. George Misail, în numele societății „Transilvania.”

II.

Anul 1848, principiile de la 1848: oată ceea ce trebuie să facă a vibra înima fă-cărui Român. Eată odată care trebuie să facă a tremura cu groază inamicii românismului.

Magasimul istoric și Gazeta de Transilvania, ca și Curierul românesc, pot zice despre 1848 ceea ce zicea înainte mergătorul Ioan despre mântuitorul ce venea pe urmele sale: Eu nu sunt lumina, ci sunt trâmă și mărturisesc despre lumina. El este acela despre care ve ziceam: acel ce vine după mine și care înainte del mine era... Eu sânt numai vocea celui ce strigă în pustie: gătiți căile Domnului căruia ei nu sunt vrednic a i deslega nici încălțăminte de picioarelor. 1) Și așa a fost.

Veri-cari ar fi silințele ce ne-am da noi, spre a defini pe 1848 al Transilvănenilor, căci pentru moment de el ne ocupăm, n'am putea-o face cu fidelitatea ce impune imparțialitatea, de cât dacă spre cunoașterea celor trecute și prezente, n'am asocia cu noi, dacă n'am chema în ajutorul nostru mărturisirea istoriei și depozițiunile acelor ce ca Bălcescu 2) au fost marturi oculari!

1) Evanghelia de la Ioan cap. I, v. 1—27.

2) La 1848, pe când o mișcare de un caracter aspru, dar cu totul național, turbura munții și câmpiile Transilvaniei, mult iubitul nostru istoric N. Bălcescu, scăpat din închisoarea plutoare de pe Dunăre în care 1) ținură vre-o cât-va timp Turcii, după intrarea lor și a Rusilor în București, se refugise în Ardeal și trăi acolo cu lupărtarii români, mai multe luni, cercând în zadar să potolească dușmânia cea crâncenă dintre Români și Unguri, așa de stricăcioasă înca de atunci libertății ambelor popoare. Apoi de acolo, viind în Paris, după trecere de doi ani și mai bine, într'o zi de 15 Maiu, zi aniversară a primei adunări a Românilor ardeleni pe *Câmpul libertății* de la Blaj, fiind mai mult compatrioți și soți de exil adunați ca să serbeze cea zi memorabilă, Bălcescu, foarte slăbit de durerea ce avea să-l culce în mormânt peste câte-va luni, citi o disertațiune în care descrie cu o elocuență vie și colorată, impresiunile sale culese în mijlocul poporului Ardelean înimat de focul reboiului național.

al evenimentelor petrecute la 1848 pest munți. Deci ce zic aceste autorități?

„Una din faptele cele mai minunate ale acestui minunat al XIX-lea veac, fără îndoială că e desceptarea naționalității române în Ardeal, după un somn greu într'un jug ce de-o mie de ani o împovăra. Nici-o dată o națiune mai multă vreme în robie cumplită nu zăcu! Nici-o dată o națiune robită, mai răpede și într'un timp mai scurt nu se deșteptă! Mai multe veacuri trebuise năvălirii unguresci ca se poată amonși și înjugate tot pe Români. 1) Mai puțin de un veac fu de ajuns acestora spre a scutura greul și învechitul acel jug. Inviere de minune într'a devér! dovadă puternică cum-că nemuritor e sufletul națiilor și cum-că sfânt, dumnezeesc și neperitor e dreptul lor.

„Dar: năvălirea, împilarea și tirania străină putu batjocori și chinu pe român în dreptul lui și, în timpul lor, putu a-lu socoti afară din legi și a-l privi în rândul dobitoacelor, dar nu 1) putu atinge în sufletul lui, nu putu stinge dintr'ensul credința națională. Silit a închide de în adâncul inimii sale, fără a putea nici într'un chip a o răspândi în afară, această credință ast-fel înăbușită se inferbenta din zi în zi și creștea în țări, în cât când putu isbucni, isbucni rea 1) fu puternică, inverșunată, pustiitoare și roditoare în fapte mărețe și cumplite tot de-o dată.

„Români, nu învinși și coprinși fiind, dar printr'o unire politică primară pe Unguri în țara lor. Într'acest chip, după un reboiul săngeros, intrară Ungurii și în Banat, unde domnia Gladii.

„La începutul domniei Ungurilor soarta Românilor fu mai blândă. Ei și păstrară constituțiile lor provinciale cu ducii lor proprii; Români erau atunci soți ai Ungurilor, ear nu supuși lor. Tot Ardealul nu încăpuse încă în stăpânirea Ungurilor și pe lângă hotarele de mează-zi se aflau ducatele cu totul libere, precum era cele ale Făgărașului, Omlășului și Mureșului. În cele-lalte părți ale Ardealului supuse Ungurilor, aceștia erau foarte puțin: mai mult o armată de cât o populație. Afară de dâșii, se mai aflau atunci în Ardeal nise oarde ce locuia munții de către răsărit. Aceștia erau din același neam, Secuici, ce se credu a fi rămășițe din oștile o Atilă. Ei erau împărțiți în scaune și aveau o organizație cu totul democratică.

„Mai târziu, pe la 1143, o colonie germană veni în Ardeal, chemată fiind de nraiu Gheize al III-lea și așezată de dâșul în pământul numit crăiescu. Cu toți Ungurii, Secuicii și Sașii, tot Români, de și mulți din ei trecuseră în vecinele principate, rămăseră însă în mai mare număr în Ardeal și și păstrară până în al XII-lea veac, împreună cu simțimintel drepturilor de moșteni ai țării, încă și multe drepturi purturi precum și pământurile lor. Dar din gelosia națiile ce vecueau cu dâșii într'aceiași țeară, ear mai cu seamă de când ducii Ungurilor se urcară în vrednicia de regi și introduseră iobăgia, începură a trata pe Români ca un popor cuprin și de pe dreptul cuprind rilor de dă atunci, 1) despuiră de pământurile lor spre a și le împărți între sine și a reduce pe moștenii la soarta de iobăgi.

„Români nu suferiră în tăcere tirania și reducerea lor, apoi din stare de nație liberă la aceea a iobăgiei; dar norocul nu i ajută și ficare a lor reșcoală nefericită îngreua mai mult jugul ce i apăsa. Ast-fel încă din vremea lui Ștefan, craiul Ungariei, în Banat Opțiu nepotul d-celui Gladii, vedând tendințele tiranice ale Ungurilor, chemă poporul la arme și, după un infri-

Această cuvântare a fost mai întâiu pusă sub tipar în Paris; dară foia în care s'a publicat și care, redactată de câțiva studenți moldoveni și muntei din Paris, purta numele de „Junimea Română”, a avut o existență și o răspândire foarte re-trânsă; al treilea și ultimul număr al ei, din Iunie 1851, conține discursul Bălcescului, carele a fost apoi reprodus și în „Revista Română” pentru științe, literă și arte. Vol. II, 1862, pag. 588.

Nota editorului, scrierile lui Bălcescu.

1) Subjugarea completă a Românilor din Ardeal se făcu toamă la 1438 când Ungurii, Secuicii și Sașii se uniră în contra lor de le răpiră ori-ce drept politic le mai rămăsese

zilei anunțându-ne, că acolo nu se făcuse nici un fel de pregătire pentru apărare. Incurajați de această incredințare, luarăm numai de cât drumul și pe la nouă ore de dimineață eram în Uarata.

Locuitorii nu și prea iubeau guvernatorul; drept aceasta, îndată ce ne vedură, s'au închis în casele lor lăsându-ne să trecem în bună voie galopând cu caii de a lungul stradelor până la palat, unde avu loc o mică hărțuială. Trupele guvernatorului credeau că am trecut prin pasul Monakim și că toată puterea armată a regatului de Cutar, venea în urma noastră. Deci nu ni se împotrivi de loc și ast-fel puturăm pune mâna pe trădător, care și fu trimis numai de cât la Cutar.

Guvernatorul Uaratei fu judecat la Contar de către *noos* și condamnat de a fi legat într'un arbore spre a muri de foame, cumplita pedeapsă cu care el făcuse să moară o mulțime din supușii săi. Dacă el ar fi fost și atât de iscusit pe cât a fost de lacom, nici-o dată orașul Uarata nu ar fi fost luat, și ar fi devenit un regat nou și puternic pe coasta apuseană a piscului Tanavorkon.

(Va urma.)

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 10 Marte —

L. TREGAN

AVENTURELE PERICULOASE

ALE UNUI MARINAR FRANCOIS ÎN NOUA-GUINEA

traducere de

P. M. GEORGESCU

Eu aveam de lucru cu un afurisit de negru, care se opintea să-mi smulgă lancea din mână, și era cât p'aci să isbutească, până când sărind de odată de pe cal, me arunca asupra-i cu sabia. Trebuie să mărturisesc însă, că nu am făcut vre-un salt grozav, căci pe cel mai mare din caii Orangușilor, picioarele emi ajungeau mai până la pământ. Cu toate acestea sebatecul, trăgându-se cu iscusință, făcu să-mi cază sabia pe lance, care se rupse în două, și el, smincind-o de vârful pe care îl ținea deja, năvăli asupra mea. Din norocire luasem lecțiuni de scri-

coșat reboiului, numai prin trădarea ginerului său Căină fu invins. Apoi mai târziu, când jugul ajunse și mai greu, Românii reduși acum toți în stare țărănească, se sculară în mai multe rânduri în veacul al XII-lea, al XIII-lea și al XIV. Istoria Ardealului și a Ungariei de pre acele timpuri e plină de așa numitele *reșcoale țărănești* (numit rusul ruscicorum). Aceste reșcoale nu erau numai ridicarea iobagului în contra stăpânului său, dar mai mult reșcoala simțimentului național al unui popor chinat de alt popor. De atunci ura neamurilor luă proporții mari și în vreme ce această deosebire a sângelui slujia împilătorilor de pretest la tirania lor, în inima împilătorilor ea hrănea vecinic dorința de neaternare.

Jugul Românilor în Ardeal se îngreuiă nu numai din partea nobililor Unguri, ci și încă din partea poporului catolic. Era o întreită tiranie: religioasă, politică și socială. La 1366 Ludovic al II-lea, regele Ungariei, dedese voia nobililor să stăpânească de tot nația română. Această cruntă prigonire ajunse atât de nesuferită în cât la 1437 Românii apucară cu toți armele împotriva tiranilor. Ei își aleseră povățuitor pe Antonie Magnu, Ungurii chemară într'ajutor pe Secuși și pe Sași, se conjurară împreună și făcură legături, spre apărarea comună și stăpânirea Românilor, întărind cu jurământ a lor legătura, în 17 Septembrie 1437. Această legătură o mai întăriră încă în 2 Februarie 1438 și fu temelia constituției ce a domnit în Ardeal până la anul 1848, dar țeranii români, ajutați de puținii nobili din neamul lor ce se mai păstrase, ținură reboiul mai bine de două ani și tocmai la 1439, cădând asupra-le toată puterea Ungariei, ei se liniștiră, după ce însă craul Albert le dete libertatea de a se strămuta în orice loc și veri când le va plăcea. Înălțându-se Ioan Huniade la guvernul Ungariei și aceea a fiului său Mateiu la demnitatea de rege, opri furia Ungurilor de asupra Românilor. Mateiu pedepsi cu crâncenie pe cerbocioșii nobili Unguri din Ardeal, rebelați în contră, sub pricinuire că nu vor a se supune la un craul român. Voind să dea satisfacțiune cererilor poporului român de la 1467, el îl scapă de dijele ce plătia la popii catolici și îl apără de asuprirea nobililor. Craul Mateiu, ca și tatăl său Ioan Huniade, spre a ridica nația lor apăsată, nu știură face alt-ceva de cât a înmulți numărul nobililor români.

„Această măsură fu slabă în adevăr, căci acești nobili, sau erau săraci și nepuțințioși a ține frunte numeroșilor nobili, sau de erau bogați dobândiau interese protivnice multimei și se îneca în aristocrația maghiară, perzându-și naționalitatea. Adevăr e că Corvinii, înălțați în mărimea lor prin Unguri cari îi priveghiau de aproape, sciundu-i de sânge românesc, nu puteau face mai mult. Ei nu puteau, și de ar fi avut acele idei și ar fi voit să desființeze regimul feudal sau să gonească pe Ungurii din pământul Românilor și să despărță acestora din craia țara deosebită. Cu totul din potrivă, țințirile lor erau să îngroteze pe toți Românii în același stat cu Ungurii: de acolo venira și ispitirile lor nenorocite de a cuprinde țara românească și Moldova.

„Dar cu craul Mateiu, muri și dreptatea, după spusă și de astăzi a poporului în Ungaria și Ardeal, și asuprirea țeranilor români crescă din zi în zi. La anul 1514 izbucni acea revoluția a țeranilor din Ungaria sub Doja, îngrozitoare prin crâncenia faptelor ei și a pedepsilor ce trase asupra-i. Românii din Banat, precum și chiar nobilii Români din Marmureș, luară parte la această revoluție. Țeranii români din Ardeal, ce nu se mișcară, împărțășiră pedepsa celorlaltii și perdură dreptul a se muta de pe o moșie pe alta. Apoi se introduse și cartea de legi a lui Verböczy, care legiua: că țeranul n'are nimic, afară de simbria pentru munca sa (rusticus praeter mercedem laboris sui nihil habet).

„Pedepsa dumnezească nu întârziă a isbi pe aristocrația Unguri.

„Când puternicul sultan Soliman năvăli asupra Ungariei, țeranii nu voriră a se scula spre a apăra o patrie, unde nu li se lăsase nici un drept și Ungaria fu lovită de moarte, împreună cu craul ei, în bătălia memorabilă de la Mohăci (29 August 1526). Banatul de atunci cădu totul în stăpânirea Turcilor și Ardealul rămase sub prințul ungrilor alesi și vasali ai Porții. Această nouă epocă în care intră Ardealul fu și mai fatală Românilor. Atunci se iviră acele legi batjocuritoare pentru Români, prin cari veneticii ungrilor și soții lor ocăresc numele și neamul românesc; religia Românilor numai vremelnicosec o suferiră și pe densii ei declară de hoti, tâlhari și vagabunși în țara lor moștenită de la părinți, legi cari cu totul ei depărtează de slujbe civile, nu le iertă a umbra cu sabie, paloș și altă armă, pedepsind cu tăiere de mână dreaptă pe acela la care se va găsi o pușcă; legi prin cari nu le e iertat a purta haine de postav, nici pataloni, nici cisme, nici pălării de un florin, nici cămașă subțire, apoi alte nenumărate prescripții de rușinoasă și vecinică iobăgie, precum poprirea d'a învăța carte românească și obligativitatea preoților români d'a cresce căminii de vênat ai boerilor ungrilor.

„Ura națională a Românilor în contra tiranilor Unguri se intrupă atunci în oare-cari individualități puternice, cari, fără a simți poate, se făcură organului ei. Ast-fel Stefan Mailat, român din ținutul Făgărașului (1537—1541), mai apoi Gaspar Bekes de la Carneseș (1573—1574) și Pavel Macicaș (1586) clătiră torța discordiei peste capetele Ungurilor și ei vătămărau greu prin reșcoalele și răsboaiele ce a-

țitară. Ast-el viteazul domn al Moldovei Petru Rareș de zece ori năvăli în Ardeal (1528—1544), pustiind când pe Sași, când pe Sacui, când pe Unguri, reclamând moșia părintească, în acea țară. Și îndată după aceea, Alesandru-Vodă al Moldovei și Petru-Vodă al țării Românesce intrară (1550, 1552, 1553, 1556 și 1557), mijlocind între deosebitele partite și tot-d'a-una pedepsind pe unii din asupritorii Românilor. Aceste întâmplări făcură că în acest veac, Românii dintr'o parte și dintr'alta a Carpaților se frecară unii cu alții, își împărțășiră durerile, își aduseră aminte tradițiile unui traiu comun și doriră înființarea lui. De atunci, de câte ori un steag românesc se ivesce fălfind în vârful Carpaților, Ardealul întreg se înfiore: Românii de sperare, tiranii de spaimă.

Secolele al XVI și XVII nu fură mai bune pentru Români de cât secolii precedenți. Românii ca să își indulcească soarta se unesc cu biserica Romei în 4 puncte și se alipesc de casa Austriei, ca să scape de Unguri. Dar în deșert: în loc de un stăpân, capătă doul, afară de Iesuiți.

Intr'un cuvânt: istoria Românilor din Transilvania, este istoria țeranilor din Transilvania, după cum foarte nemerit a zis-o răposatul Papiu Ilarian.

Cine nu cunoaște pe cei d'ntâi apostoli ai românismului? Cine nu cunoaște numele glorioase ale lui Șincai, Petru Maior, Samuil Klain, Paul Iorogvic, George Lazăr, cari prin scoli, prin cultivarea limbii și a istoriei, puseră stalpii de temelie a naționalității române și propagară ideea unității sale?

Ideile răspândite prin aceste lucrări literare și istorice izbucniră îndată în fapte. Horia luă secura în mână și, inmuind-o în sânge ungeresc și nemțesc, scrisse cu densa drepturile nației române și programa politică și socială a revoluțiilor ei viitoare. Muncitorii că urmară atât în Ardeal cât și în Principate, micșorară chestia din proporțiile mărețe de unitatea lor și o mărginiră întru apărarea intereselor române de provincia și de localitate. Lor li se păru că deosebitele frângerii ale nației au nevoia de o lucrare asupra-le în parte, spre a își curăți miseriile și spinii din casă, pân'a nu se uni cu toții într'aceleși trup. Anul 1848 găsi pe Români într'aceste idei. Românii din Ardeal fură cei d'ntâi cari salutară cu infocare fainicul soare de libertate ce lumina atunci omenirea. Sunt astăzi atâția ani, mulți din noi au vădut cu ochii lor când deputații români din toată țara Ardealului, în număr de *mai mult de cincizeci mii, toți țeranii și fi de țeranii*, se adunară la Blaj în câmpul numit de atunci *al libertății*, ca să facă în numele nației această declarație: *Sunt, deci intru în drepturile mele!* și Europa află cu mirare că în Transilvania o nație română, de a cărei existență nici nu bănuia, și-a proclamat independența sa, și ea fu silită a-i recunoaște dreptul și a o inscrie de atunci în numărul națiilor celor vii. Laurian, Barnuțiu, Cipar, Bran, Barițiu, I. Maioreșcu, I. Popasu, Eutimie Murgu fură membrii guvernului național, cari conduseră pe Români transilvani pe o cale așa grea și mare. Ei erau secondați de tineri ca Avram Iancu, Samuel Poruțiu, Tordașan, Tobiasș, Frâncu, I. Pinciu, Roșca, Bota, Mărgineanu, Papiu Ilarian, Urban. etc.

Zi de 15 Maiu 1848: Zi de lumină, de libertate și de mărire română, vom zice și noi cu istoricul Bălcescu, carele spre a putea participa cu vrednicie la 1848 de dincoace de Carpați, merse ca un nou antea și se regenera în clima și mișcarea curat românească a Transilvanienilor; zi de 15 Maiu, te pomenim și te serbăm cu drag! Tu minunași lumea și îi arțăși că nația română e matură, e vrednică de libertate, vrednică de a intra în frăția cea mare a națiilor. În anele Românilor altă zi nu strălucesc mai frumos de cât tine și cea asemenea ție, sora ta iubită, zioa de 9 și 11 Iunie 1848 a poporului din Bucuresci. Tu pomenim și te serbăm cu drag, o zi măreată, căci *întâiași dată auzirăm atunci un popor întreg răspundând celor ce îi vorbeau de unirea Ardealului cu Ungaria, prin această strigare: „Noi vrem să ne unim cu țara!”* Minunată destăinuire a lui Dumnezeu, care în zilele așa mari de serbătoare populară, vorbește d'a dreptul în inimile alesiilor săi, și numai poporul și poezii, acești fi ai inspirației divine, avură la 1848 conștiința întâmplărilor viitoare, numai ei citiră și destăinuiră aceea ce era scris în fundul inimii fiă căruia Ro-

1) Pentru a înțelege bine destăinuirea Transilvaniei, a consulta: *Anonymus* Belae reg. Notar e. XL cf. XXI XXII. XXX. — Toate faptele vechi atinse în acest discurs, se află pre larg documentate de Papiu, *Istoria Românilor din Dacia superioară* tom. I. edițiunea II. Viena 1852. — De același: *Independența constituțională a Transilvaniei*, 2 broșuri, Iași, cu tiparul Tribunalului românesc, 1861 — Micșov, I. 4. — *Tesaur de monumente istorice* de Papiu, III, 255 și 299. — Mai pre larg, vezi în *Klein: Historia Daco-Romanorum*, publicată de Laurian, în revista *Instrucțiunea publică*, fascicula pe luna Martie și Aprilie, 1861, pag. 112. — *Graf Teleki Domokos*, A. *Hora-lamadăș törtenele*, Pest, 1865, pag. 65 — 68 citat de Papiu în studiul asupra lui Horia *Tesaur*, III, 299. — *Sincai, Cronica Românilor*, la anii respectiv Densusianu. Studiu despre Horia și Cloșca, în *Analele Academiei Române*, pe anul 1880.

Bălcescu *Români sub Mihai Viteazul*, edițiunea Academiei, pasim. — De același în colaborație cu Laurian, *Magazinul istoric pentru Dacia*, 5 volume. Bucuresci, 1845 — 47.

2) Sub acest cuvânt „țară,” Ardelenii arăta țara românească. Ei n'am avut norocire a mă afla la Blaj în ziua de 15 Maiu 1848; dar mai mulți Români din Ardeal ce se aflară acolo, mă asigurară despre această strigare a poporului (Bălcescu).

mă: *Mântuirea de orice domnie străină prin unitatea națională!*

Ziua de 15 Maiu (1848) ni se pare mult mai frumoasă și mai strălucitoare, când privim la zilele ce o urmară, zile negre, amare, chinuite, zile de foc, zile de sânge. Aceste zile le-am urmat și le-am vădut cu toții, una după alta.

Orî cum: eacă 15 Maiu!

„Priviți cerul cum se întinde ca o mare nseninată
„Priviți soarele ce aruncă o lumină înfăcărată,
„Priviți văile n'florite, codrii, munții n'verziti!
„Căci e ziua mult dorită, căci e ziua mult măreată,
„Unde falnie se ridică România îndrăzneată!
„Fraților! Speranță bună! Azi sub cerul fără nori
„Libertatea, România, se întâlnește p'un câmp de flori
„Și noese în fața lumii a lor vecinică n'frățire
„După o lungă, dureroasă și fatală despărțire
„Fraților, speranță bună! Viitorul ce urziți
„Va fi vrednic de trecutul al strămoșilor măriti!
„Barbații și Unirea în're noi de acum domnească
„Și strigați în libertate România sa trăiească!”

De această unire, d'această Românie ce deja asistă și fără voia lor, spăimântătu-s'au Ungurii la 1848. Insa neputându-le împiedeca, au tăbărit asupra fraților noștri transilvani, a doua zi după manifestațiunea de la 15 Maiu cu tot terorismul guvernamental de care și astăzi dau probe că sunt capabili.

ARENA ZIARELOB

„Românul“ ș'aduce aminte de poporul pe care l'exploatează cu atâta îndemnare gașca de la putere. Când acest popor va ști se citească și se scrie

Se va înzece, căci cunoștințele igienice el vor face să se îngrijească, să se ferească de multe boale, să locuiească și să se hrănească mai bine; ast-fel copilașii lui vor mai fi secerăți de fel de fel de boale; ast-fel ei se vor înmulți, vor deveni bărbați mai tari și prin-urmare mai producători;

ast-fel vor îngrijivatele lor, vor lucra pământul mai bine; ast-fel cunoscând drepturile lor nu vor mai fi fărâșit de micul logofăt al satului care este mai rău de cât fostul mare logofăt al orașului;

ast-fel, cunoscând datoriele sale el și le va implini cu ajutorul minții și cu puterea animei, ș' avuția generală va crește necurmat, ș'avuția și puternică va deveni țera.

Și Flevi, și Costinești, și Fundești, și Serurii, și Patărlăgeni, și Dinanci, nu s'ar mai tolăni molatic pe contul Patriei ca alesi ai poporului.

„Binele Public“ bicuiește trista stare în care ne-au adus dd. Rosetti—Brătianu; ce enormă deosebire între administrațiunea noastră și cea din Belgia, Franța, și Austria; se pomeneste oareacolo funcționarii cari se frustreze statul?

Ei bine, nu. Acolo oamenii au în ei simțimentul legalității, țin ca onorabilitatea lor să fiă la adăpost chiar de bănuieală, pe când la noi e din contra sub regimul de astăzi. E destul ca d-nii Rosetti-Brătianu se puie ochii pe câte un Benjamin în miniatură, pe câte un copil de casă, spre a-i permite se facă și densul în mai mic ceia-ce d-lor fac în mare cu milioanele țării. Aceasta însă nu merită numele de administrațiune bună, înțeleaptă și patriotă, căci precum am arătat în numărul trecut, unele din tutunurile ast-fel cumpărate au costat câte 20 lei ocăua, de și în realitate nu valorați de cât cel mult 8 sau 10 lei, căci însăși fosta companie, când a predat marfa sa în primirea actualului administrațiunii, le-a socotit pe câte 18 lei și a câștigat milioane.

„Timpul“ publică un articol al d-lui C. N. Brăiloiu în cestia dunăreană care inchee:

Axul politic al Austriei s'a deplasat cu totul de când cu escluderea ei din sinul Germaniei.

Ea a devenit și devine astăzi o putere orientală prin anexiunea Bosniei și Herțegovinei și intră în o rivalitate mai directă și mai pronunțată cu Rusia, care nu va renunța la influența ei seculară față cu Austria. Din acest punct de vedere, noi Românii cari am fost prin țara noastră un câmp de bătăii între Austria și Rusia cu Turcia, nu putem, fără peire pentru noi și fără mari pericole, să admitem a da Austriei pe malul Dunării noastre o preponderanță care să dea pricină la rivalități și conflicte între aceste doi puternici vecini.

Serviciul telegrafic al «României Libere»

— 22 Martie — 9 ore dim. —
Petersburg, 21 Martie.
Prințul Alexandru al Bulgariei, fratele său prințul Enric de Battenberg și un mare număr de alte persoane au sosit ieri aci ca să asiste la înmormântarea împăratului Alexandru. — S'au făcut numeroase arestări; s'a găsit la unul din indiviții arestați 700,000 ruble; un altul avea

1) Bălcescu *Mișcarea din Ardeal* și *Români sub Mihai Viteazul*, Cf. Papiu *Horia și Cloșca* în *Tesaur de monumente istorice*, tom. III fasc. Iuniuliu 1865.

2) 15 Maiu 1848, în Foia pentru minte inimă și literatură pe acel an, No. 21.

asupra-i două revolvare, un pumnal, pilule veninate și 2,000 ruble. Se asigură că două depozite noi de dinamită au fost descoperite.

Paris, 21 Martie.
Astăzi s'a celebrat un serviciu divin în capela română de aci pentru împăratul Alexandru al II.

Berlin, 21 Martie.
Printul ereditar al Germaniei va pleca mâine-seară la Petersburg, cu prințul de Galles, care e așteptat pe astă-seară la Berlin.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, vorbind de părerea diferitelor ziare relativă la asasinatul țarului, zice că istoria nihilismului probează că Polonezii nu sunt cu totul streini de recenta dezvoltare a stării lucrurilor în Rusia. Gazeta face să reacească talentul națiunii poloneze pentru conspirațiuni și adaugă: „Ar trebui așa dară să se caute printre Polonezii autorul și sefii revoltei contra guvernului Rusiei“.

(Havas)

BULETINUL FINANCIAR de la 21 Martie 1881

Cursul de Paris.		Cursul de Berlin	
Renta română 5%	82.—	Prior căilor fer.	—
Act. Banci Rom.	95.—	Obligațiunile idem	100.75
Renta franc. 5%	120.80	Acțiunile idem	66.—
Lose turcesci	48.50	Obl. noui 6% idem	94.10
		Impr. Oopenheim	109.70
Cursul de Viena		Cursul de Londra	
Napoleonul	9.305	Impr. Oopenheim	108.—
Galbenul	5.53	„ Stern	103.—
Renta met. 5%	74.80		

MEDIC ȘI CHIRURG
Drul WILH. SALTER

DE LA FACULTATEA DIN VIENA.
Special: BOALE DE FEMEI ȘI SYPHILIS
anunță onor. publică s'a stabilit în straea Sf. Ioan nou No. 1 (lângă hotel Patria) și ține consultațiuni de la 8—9 ore a. m. de la 3—5 p. m.

Explicatiunea Procedurii Civile
de I. G. Săndulescu Nănoveanu

Se află de vânzare la librăria, Graeve vis-avis de teatru și la autor strada Știrbei-Vodă No. 6.
Prețul 25 lei noi

TEATRE—CONCERTE

Theatru Național, Astă-seară 10 Martie se va reprezenta: *Muma din Popor*, comedie în 3 acte. — *Sfredelul Dracului*, farsă de carnaval în 1 act.

Sala Bossel, In toate serile de admirat *Theatru de Căini și Maimute*, violonista copilă de 6 ani, *omul fără oase*, *Familia Ramy* surnumiți cel 4 draci, *celebrul imitator de animale*, etc.—Măine la 2 ere ziua reprezentație pentru copii seara altă reprezentație.

LA MAREA BURSA NATIONALA

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis
I. M. FERMO & FRAȚII BENZAL

CURSUL BUCURESCI.

Pe ziua de 10 Martie, 1881, ora 10

OBLIGAȚIUNI	Comp.	Vend.
6 % Oblig. de Stat Convertite	92	92 1/2
6 % „ „ Căilor ferate Române.	93 1/2	94 1/2
8 % „ „ Domeniale	104	105
Dob. 10 fr. Oblig. C. pens. 300 l.	203	205
7 % „ „ Scrisori fonciare rurale	101 1/4	102 1/4
7 % „ „ „ urbane	95 1/4	96 1/4
8 % Impr. Municipal	101 1/2	102 1/2
„ „ cu pr. Buc. (bil. 20 l.)	28	28 1/2
5 % Renta română	81	81 1/2
Acțiuni Dacia	420	430
„ Romania	92	95
„ Banca Națională a României	556	560
Domeniale esite la sorți și cup. exig.	1/4	arg.
Oblig. de Stat	1/4	aur.
Rentă	1/4	
Căilor ferate	1/4	
Scrisuri	1/4	aur.
Argint National contra aur	1 1/2	1 0/0
Bilete de Bancă	1 1/4	1 0/0
Rubla hârtie		
Florini	2 1/2	2 1/4 1/2
Lose otomane.	44	48

CURSUL DIN VIENA
21 Martie

Napoleonul	9 301/2	9 30
Ducatul	5 53	5 53
Lose Otomane.	21 70	22
Rubla hârtie	120	120 1/2

CURSUL DIN BERLIN
21 Martie

Oblig. căile ferate române	100 3/4	100 1/2
Acțiunile „ „	66	69
Priorități „ „		
Oopenheim	109 70	109 20
Ruble hârtie	209 35	209 60
Oblig. noi	94 10	94
Lose otomane		

CURSUL DIN PARIS
21 Martie

Renta Română	82	82
Lose otomane	48 1/2	48 3/4

SCHIMBUL
10 Martie

Paris (3 luni)	99
„ la vedere	100
Londra (3 luni)	25 10
„ la vedere	25 32 1/2
Berlin (3 luni)	122 1/4
„ la vedere	123 1/4
Viena la vedere	214 1/2 215

Adrese pentru telegrame FERMO BENZAL.

O FEMEIE VIE

BUST

Mașina vorbitoare sau Phonograph

UN CAP

ce atâră în aer și care vorbește, cântă, ride, bate toba, trâmbiță, etc.

2 COLIBRI

toate foarte interesante și petrecătoare ne mai vedute până acum, se poate vedea zilnic de la 10 ore dimineața până la 9 ore seara, în strada Plevnei vis-a-vis de Hotel de France, pentru care mă rog, de o cercetare numărată

Prețul intrării 50 bani.

I. SEDELMEYER.

DE INCHIRIAT

In Strada Clopotariilor No. 41, Col. galben 3 Apartamente, case zidite din nou, fie-care apartament conținând 7 camere, 4 în etajul de jos 3 sus, câte două antreuri fie-care și curte deosebită.

2. Idem strada Lipscani No. 81 un salon, în colț și 2 camere spațioase, cu antreu în stradă mobilat sau nemobilat pentru un kantor sau birou.

3 Idem strada Lipscani No. 81. O pivniță luminoasă cu antreu în stradă, pentru mărfuri.

4. Idem 2 prăvălii pentru industriași în pasagiul de frați, calea Șerban-Vodă No. 18 și 50 oca scamă de lăcăritate. — Doritorii, cari voesc a lua cu chirie, sunt rugați a se adresa Calea Mosilop No 138, în toate zilele de la 7—10 dimineața.

Prea Important

Aducem la cunoștința Onorabilului Public, și în special a destinselor a numeroasei noastre clientele din Capitală și Provincie, că la principalul nostru Depou de haine bărbătești titulat:

„GRAND BAZAR DE ROUMANIE“

STRADA SELARI No. 7, SUB HOTEL FIESCHI

Au sosit din propria noastră fabricațiune din Europa enorme cantități de

PALTOANE ELEGANTE

din stofe veritabile, Aiderdon, Șepskin, Montaniac, Batin frișat, Elastic etc. etc., până la cele mai fine calități.

PALTOANE MODERNE

cu gulere de Scone, Fiber, și Astragan fin persian, gulere portative de diferite blăni veritabile.

ASORTIMENT COMPLET DE COSTUME NEGRE DE SALON (Frac și Gheroc)

calității superioare.

Costume fantazie de Camgarn, Diagonal, Șeviot, etc., și o mare colecțiune de pantaloni, „nuvotă“ desenuri foarte plăcute.

Recomandăm, perfecțiunea croielii, nuanțele stofelor bine alese cu mare reducțiune a prețurilor.

GRAND BAZAR DE ROUMANIE

STRADA SELARI No. 7, SUB HOTEL FIESCHI.

NB. — Rugăm cu insistență a se nota numai la „No. 7.“ spre a evita confuziunii regretabile.

Case de inchiriat

De la 23 Aprilie, anul curent cu șase camere, pivniță, grădina și curte spațioasă, situate pe strada Clementii 11. Amatori se pot adresa vis-a-vis de strada Crinului 17.

DE INCHIRIAT

Un magazin mare și un apartament Strada Smârdan (Germană) 4.

1000 Kilograme LEMNE DE FOC

uscate, tăiate, despicate și aduse la domiciliu se vând cu prețul de 30 fr. girniță uscată, 36 „ fag prima calitate. Fiecare lemne uscate merge mai mult la greutate de cât lemne verzi care nu arde. Magazia strada Grivița (Tergoviștii) No 138, la Ursu.

De inchiriat și vânzare

de la sf. George viitor 1881.

Cărciuma din fată și cu casa din curte din strada Ciresilor No. 1, subteran Dela-Veche culoarea de Negru, proprietatea d-lui Athanasie Cialik; doritorii se vor adresa pentru înțelegere la d. Dimitrie Georgescu strada Popa Petre No. 43.

Garanție pe 3 ani

CEL MAI MARE DEPOU DE MASINE DE CUSUT

DE ORI-CE SISTEM

pentru familii și meseriași — plătibile și în cășturi mici

BRÜDER KEPICH

București, Strada Selari „Hotel Victoria”
Galatz, Strada Doamnei, lângă „Hotel Metropole”.
Craiova, Strada Lipscaniilor, 52.
Brăila, Strada Mare 55

Invățătura gratis și la domiciliu

Carte de învățură în limba română și în toate limbile europene.

Preciuri curente ilustrate gratis după cerere.

Mare deposit de requiste pentru mașine de cusut precum: Ace, Ață, Unt-de-lemn, Ibrășin, etc. etc.

Reparaturile se efectuează eștin și prompt

Invățătura Gratis

Mașinele de cusut plătibile în cășturi săptămânale

MICHAEL LASAR

LIBRAR IN PITESCII

Se însărcinează cu vinderea de ziare cărți și ori-ce alte publicații. Autorii și editorii sunt rugați a-i trimite ori-ce tipărituri, fiind siguri de cea mai corectă desfacere

INJECCIUNE GRIMAULT et Cie

CU

MATICO

GRIMAULT & Cie pharmaciști
8, RUE VIVIERNE, PARIS

Exclusivmente preparată cu foile Maticonal din Peruvia. Această injecțiune, și au câștigat în pușin ani o reputațiune universală. Ea curățește în pușin timp sculamentele cele mai rebelle.

Depozit în principalele Farmacii.

HOGG, Pharmacian, strada, Castiglione, 2, la Paris, singur Proprietar.

HUILE HOGG

OLIU DE FICAT DE MORUN NATURAL

De oă eficacitate sigură, constatată printr-oă experiență de mai bine de 25 anii, contra: Maladiilor de pept Phthisia, Bronchite, Guturaie, Tusse tenace, Afectiuni Scrofulose, Tumori glandulare, Maladii de pele, Dartre, Pole albe, Slăbiciunea generală, etc., și pentru a întări copiii slabi și delicai; este dulce și lesne de luat.

A se feri de Oleiurile comune și mai ales de acelea a carora compozițiuni, unagine de speculatiune pentru a înlocui oliul natural sub prețuri de a da oă eficacitate mai mare și un gust mai plăcut; elle nu fac de cât a irrita și a obsti în zadar stomachul ba chiar pot fi și periculoase câte oă dată.

Pentru a fi sigur de a avea adevăratul oliu de ficat de morun natural și pur, a și procura OLIIU LUI HOGG care nu se vinde decât în flacone triangulare (model depus).

A exige numele lui Hogg precum și atestatiunea D — lui LESUEUR, șeful lucrurilor chimice al Facultății de medicină din Paris, care se găsește pe eticheta fie-cărui flacon triangular.

Depozite în principalele Droguerii și Pharmacii.

PHOSPHATE DE FER

al lui LERAS Pharmacist doctor u science la Paris

Ferul face parte integrantă din sânge. Când elu d. s. pare, slăbiciunea începe din ce în ce; facia devine palidă, poșta de mâncare dispare și sângele și perde colorea naturală.

Hapurile, prafurile, drajeurile cu basă de feru, întrebunțate pentru a le reconstitui, au sarele inconvenientu d'a conține ferul în stare nesolubilă, d'a da feru unui stomachu deja bolnavu pentru alu disolva, d'a provoca constipațiune și adesea a negri dinții.

Phosphatul de fer solubil al lui Leras nu posedă nici unul din acești inconvenienți: este unu liquidu limpede, fără gustu și fără mirosu, care, afară din feru, conține elementulu phosphat, principiu regeneratiu alu ossieru. Elu produce efecte minunate, în toate casurile unde există însărcierea sângelui, curățește colorile palide, crampel și durerile da stomachu, înlesnesc dezvoltarea feteloru tinere, regulă și încurajează lucrarea menstruatunei și face să dispare polu albă

Depozit în principalele Pharmacii

Magasinul de Blănării sub firma:

LA URSUL ALB

S'A MUTAT

Strada Lipscani, lângă Joanid bacanul

Unde a sosit un mare asortiment cu tot felul de

BLANURI

HAINA IMBLANITE PENTRU DAME

Manșoane, Booale, Căciuli, Cojoace, etc. etc.

Precum și tot felul de pielă selverate, cu prețurile foarte moderate.

BRUDER SPITZER.

SANTAL GRIMAULT & Cie

Aceste capsule conțin Esența de Santal citrin din Bombay în tota puritatea sa. Numeroase experiențe făcute în Spitalele din Paris, au demonstrat că Esența de Santal citrin avea activitate mai mare de cât Copalul, cubebul și Esența de terebentină. Elle opresc în două sau trei zile seargerea cea mai dureră și cea mai învechită, fără a comunica miros unelor; elle nu produc nici răgușituri, nici colici, nici diareea și sunt asențene foarte efficace în afecțiunile catarrhale ale vesicii și hamaturia.

Depozit la Paris, 8 strada Vivienne și în principalele farmacii din străinătate.

DEPOSIT GENERAL la D^{nu} APPEL & Cie

BUCURESC

No. 1 — STRADA COVACI — No. 1

SOBE MEIDINGER, SOBE DE UMPLUT

REGULATORE ȘI VENTILATORE

Sobe puțin voluminoase dau o căldură mare și repede. Cea mai perfectă și cea mai simplă regulare a arderei. Durata focului se poate regula după plăcere.

Cel mai simplu serviciu fără de a avea trebuință de măturat. Se înlătură ori-ce căldură supărătoare și reflexitoare. Incălzitul e foarte eștin și soba durează foarte mult. Aerisire foarte bună la întrebunțarea tevel de ventilațiune. O singură sobă încalzește trei camere. Incălzire centrale aeriană pentru clădiri întregi.

Această marcă de fabrică este turnată pe partea interioară a ușei

MEIDINGER-OFEN H. HEIM

Instrucțiuni și liste de prețuri curente se trimt gratis și franco

Fabrica de sobe Meidinger și obiecte de case

H. HEIM, Kärtnerstrasse 40-42, VIENA.

MALADIES DE POITRINE

Tôte personele cari sufer de maladii de pept, precum catarrhe, phthisia, guturaturi și tusse învechite trebuie sa întrebunțeze

SIROP D'HYPOPHOSPHITE DE CHAUX DE GRIMAULT & Cie

care, presoris de multi anii de medicii lumei întregi, a dat în tot d'aua cure minunate.

Prin întrebunțarea continua a acestui Siro, tussea încetează, sudorile nocturne dispar, alimentatiunea bolnavilor se ameliorază rapide, cea ce se poate constata prin ingrasierea și aspectul unei sanitati mai înfloritoare a bolnavului.

Siropl nostru de Hypophosphit de calce este de colorie pemie și se vinde în flacone turtile de forma ovala, rovestite de marca fabricei, cu semnatura Grimault și Cie, și timbrul Guvernului frances.

LA PARIS, CASSA GRIMAULT ET Cie, 8, STRADA VIVIERNE

SI IN PRINCIPALELE PHARMACII

In curând va apare Partea I-a din

CURSUL DE FORTIFICATIE PASAGERA

format 80 într'un volum cu Atlas de 20 Planșe mari, de Capitan Crăiniceanu.

Prețul 7 lei pentru subscriitori.

Subscripțiile se pot face trimțind costul la autor, la Statul Major de geniū din București.

ANUNCIU IMPORTANT

S'a înființat o nouă magasiu cu lemne de foc, tufan, și fag de prima calitate. Vând și după greutate o tonă sau 1000 kilograme de lemne uscate, tăete și despicate și aduse la domiciliu numai 26 fr. Pentru înlesnirea D-lor consumatori se vinde și cu suta de kilogr. însă da la 500 kilo. în jos transportul privește pe seama cumpărătorului D-niș amatori a se adresa în Strada Berzi No. 17 bis, în apropiere de atelierul gărei Tergoviști.

Hristu Simeon.

VEICINICA FRUMUSETEA PELEI

OBTINUTA PRIN USAGIUL

PARFUMERIEI ORIZA

A LUI L. LEGRAND
Furnizorul Curții Rusiei

Plus de Teintures Progressive p. cheveux blancs

Pentru a reda fe indată Părulu și Barbei culoarea lor naturală în toate nuanțele.

207 rue S'HONORE, PARIS

BEUTE ET JEUNESSE
CRÈME-ORIZA
de NINON-LENCLOS
LEGRAND, PARFUMIER
Fournisseur de plusieurs Cours
207, RUE S'HONORE, PARIS

Indulcesce și albesce PELEA, îi dă transparentă și frăgimeținea linereței. Ea preseră obrazul de pârloă și de sbărcituri.

PARIS TOUTES LES PARFUMERIES DE PARIS

Oriza LACTÉ
LOIUNE EMULSIVĂ
Albesce și răcoareșce pele-
ea, face să dispară, distruge pistrucele.

SAVON ORIZA
Dupe doctorul
O. REVELL, cel mai dulce
pentru pele.

ESS-ORIZA & ORIZA-LYS
Parfume noui adopțate
de fashion.

Oriza-Powder
Pulbere flori de orez
Aderează pele și îi
dă catifeala persici.

Depozit principal: 207, Rue Saint-Honoré, 207, Paris.